

Lenkin vzgojni kotiček

Ste se znašli pred vzgojno dilemo? Vam otrok želi nekaj povedati, pa ne razumete njegovega jezika? Vaša vprašanja in dileme lahko pošljete socialni pedagoginji Alenki Žavbi. Z dolgoletnimi izkušnjami pri delu v vrtcu, vodenju »lenkarij« in seveda tudi z osebnimi izkušnjami iz svoje družine vam bo svetovala in pomagala najti pravo smer. Pišete ji lahko na lenkarije@gmail.com. Nekateri najbolj aktualni odgovori pa bodo objavljeni tudi v reviji.

Skrbi me zaradi mojega skoraj 3-letnega sina. Septembra smo ga vključili v vrtec. V skupini je poleg njega še 5 novih otrok, ostali so bili skupaj že prejšnje leto. Vzgojiteljica pravi, da se sin še nekako ni vključil v skupino.

Vidi se, da otroci iz prejšnje skupine bolj držijo skupaj, novi pa se bolj počasi vključujejo. Pri mojem sinu naj bi bilo to še bolj opazno. Pogosto je tako na igrišču kar sam in tava naokoli. Sin ni popolnoma izključen, včasih se tudi zaigra v skupini, velikokrat pa ne. Pri skupnih dejavnostih sicer začne sodelovati, a se dokaj hitro naveliča in ne sodeluje dolgo časa. Skrbi me, da je kaj narobe, čeprav vzgojiteljica pravi, da mu dajmo še čas. Kaj menite vi?

Brina

Otrok v vrtcu se ne vključuje v skupino

Spoštovana gos
Prilaganje na v
kot se nam zdi.

Vstop v vrtec je pomembni dogodek v življenju otroka, je nekaj podobnega kot naš prvi dan v novi službi.

Otrok se mora spopasti z ločitvijo od matere, sklepati nove socialne stike, se znajti v skupini, pridobiti pozornost, občutek sprejetosti, pripadnosti, podrediti svoje potrebe, tudi počakati in potrpeti, da pride na vrsto. Prehod iz ožjega družinskega kroga v prvo širše socialno okolje zaznamujejo močna čustva – od navdušenega pričakovanja in ponosa do občutij negotovosti, izgube in slovesa. Vsak otrok svojo stisko pokaže po svoje

opazuje in ne želi stika z vzgojiteljico in ostalimi otroki.

Predvsem je navajanje na novo okolje in ljudi najprej stres, šele nato užitek. Dogaja se, da tudi tisti otroci, ki ob prvih dneh v vrtcu ne kažejo težav v prilagajanju, padejo v stres in krizo, le nekoliko kasneje. V vrtcu velja »nenapisano pravilo«, da skupine septembra novo sprejetih otrok zaživijo po novem letu.

Vsekakor je uvajalno obdobje čas, ko vaš otrok potrebuje več telesnega stika, več pozornosti in ljubkovanja – ne skrbite,

Pura kiki

Eno življenje ...
ena jeklenička™

Ker so iz nerjavečega jekla,
smo jih poimenovali
JEKLENIČKE.
Jih poznate?

- 100% brez vsebnosti BPA, naftnih derivatov, PVC, svineca in toksinov
- najbolj zdrava in varna alternativa plastičnim stekleničkam
- dve velikosti in šest privlačnih barv
- cuclji iz medicinskega silikona s štirimi različnimi pretoki
- živobarvne silikonske nogavičke za jekleničke
- pomivanje v pomivalnem stroju

**KAKOVOSTNE JEKLENIČKE
IZ NERJAVEČEGA JEKLA,
KI RASTEJO SKUPAJ
Z VAŠIM MALČKOM.**

Oblak Commerce d.o.o. www.oblak-com.si

 Pridružite se nam na Facebooku:
Pura jekleničke

ne boste ga razvadili, nasprotno, v njem boste zgradili temelj zaupanja vase in sveta okoli njega. Predvsem pa bodite potrpežljivi: vaš otrok bo vzljubil vrtec, z veseljem bo vstopal v igralnico, zgodilo se bo, da ga boste težko odtrgali od igre, ko boste po službi prišli ponj.

Vključevanje v igro je povezano z razvojem

Vaš triletnik se mora najprej navaditi na vrtec, na dnevno rutino v njem, šele nato

in otrpne. Ne silite ga, da se gre igrat z drugimi. Vse se zgodi ob svojem času. Dovolimo otroku njegov tempo. Enako velja v vrtcu. Dovolite mu čas, da začuti, da je vse, kar se dogaja okoli njega, varno in zanj neogrožujoče. Četudi le opazuje, ne pomeni, da ne sodeluje. Vsako opazovanje je tudi srkanje novih informacij in znanj – torej učenje.

Šele ko se začne zanimati za okolico, ga spodbudite – ne silite ga k sodelovanju.

V vrtcu velja »nenapisano pravilo«, da skupine septembra novo sprejetih otrok zaživijo po novem letu. Šele po tretjem letu narašča zanimanje za vrstnike in igro z njimi.

lahko od njega pričakujete, da se bo začel zanimati za vrstnike. Pri tem pa je potrebno upoštevati nekatere zakonitosti otrokovega razvoja.

Do 2. leta: Otroka približno do drugega leta bolj zanimajo odrasli kot vrstniki, zato v tem obdobju prevladujeta individualna igra in igra z odraslim. Otrok se še ni sposoben igrati z vrstniki, vendar jih opazuje.

2.–3. leto: Med drugim in tretjim letom se pojavi vzporedna igra. Otroku je vseč, da je skupaj z vrstniki, vendar sodelovanja z njimi še vedno ni zmožen. Otroci te starosti se še vedno igrajo vsak zase, vendar se že pojavljajo elementi posnemanja igre drugega in jemanje igrača drugemu.

Po 3. letu: Šele po tretjem letu narašča zanimanje za vrstnike in igro z njimi. Otroci v vrtcu se najraje igrajo v manjših skupinah po dva ali trije, skupine pa se pogosto spreminjajo. Pojavi se skupna igra, saj otroci že zmorejo sodelovati med seboj, čeprav še vedno pogosto prihaja do konfliktov. Torej, nič ni narobe, če vašega otroka vključevanje v igro z vrstniki še ne zanima. Povezanost otrok, ki že dlje časa hodijo v vrtec, je naravno dejstvo. Le redko se zgodi, da otroci koga namerno izključijo. Izključevanje je podobno kot prijateljstva v tem obdobju – vsakodnevno se prelamljajo in ustvarjajo na novo.

Otroka ne silite, da bi se takoj vključil v igro

Vem, da živimo v času, ko časa ni nikoli dovolj. Vendar dajte otroku čas, ki ga potrebuje. Ko pridete na obisk, mu pustite, da se 20 minut samo ovija vaših nog. Ta čas je zelo pomemben in močan – je čas, da otrok začuti varnost. Brez njega je otrok vržen v »nevarnost«

Pomaga zgled: nekateri otroci enostavno ne vedo ali ne zmorejo pristopiti. Pokažimo mu, kako lahko pristopimo tako, da se sami vključimo v igro otrok in smo tako eden izmed enakovrednih članov igre.

Upoštevajte karakter svojega otroka

Nekateri otroci so pač plahi in jih je potrebno kot take tudi sprejeti. Prestrašenost je le eno od čustev, ni ne slabo ne napačno. Za starše je naporno, ker se zdi, da se stalno pregovarjamo z otrokom. »Nič ni hudega!« ne pomaga, kar je za otroka hudo. Še manj pomaga, če otroku govorimo, da je reva ali cmera – otrok namreč sprejme takšno prepričanje o sebi in ostaja še bolj ujet v svoje strahove. Za svojega otroka naredite največ, če ga sprejmete takšnega, kot je, in mu pomagate premagovati strahove.

Ni vsaka težava že motnja

Težave, povezane z navezovanjem stika z drugimi, s strahom pred ločitvijo od mame, pred nepoznanimi ljudmi, izpostavljanjem pred skupino, niso nujno motnja. Prisotnost težav v vedenju in čustvovanju otrok so prej »normalne« kot ne. Naj zato poudarim razliko med čustveno vedenjskimi težavami in čustveno vedenjskimi motnjami. Za čustvene motnje je značilno, da ovirajo otrokov normalni razvoj, da so simptomi prisotni nenavadno dolgo in pogosto, da so simptomi neobičajno intenzivni in ovirajo otrokovo mišljenje in dejavnosti ter da otrok ne more nadzorovati simptomov.

Če bi na koncu šolskega leta ugotovili, da je vaš sin še vedno nezainteresiran za sodelovanje v skupini in če ne bi navezoval stikov s svojimi vrstniki, bi se na vašem mestu obrnila na vzgojiteljico in svetovalno delavko v vrtcu. Skupaj boste ocenili realno stanje in pripravili načrt ukrepanj, če bo to sploh potrebno.

Dajte čas svojim pričakovanjem ...

... ali drugače povedano – bodite potrpežljivi, pozitivni in predvsem ničesar ne vsiljujte. Ko starši začnemo vsiljevati, težavice postanejo težave. Starši si želimo, da bi bili naši otroci socialni, priljubljeni, brez strahov, olikani in uspešni na vseh področjih. Tudi mi nismo idealni, ne pričakujemo idealnosti od naših otrok. Predvsem jim omogočajmo prilike, da se bodo učili od svojih napak in ne od naših previsokih pričakovanj.

Alenka Žavbi, mag. socialne pedagogike
www.lenkarije.weebly.com
lenkarije@gmail.com

